

Nr 47.

Ankom till riksdagens kansli den 10 maj 1929 kl. 12 m.

Memorial, i anledning av kamrarnas återremiss av punkten 56 i bankoutskottets utlåtande nr 24, angående vissa framställningar rörande elfte huvudtiteln, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna.

Ang.
pension åt
förmannen J.
V. Åkerlund.

I en inom andra kammaren av herr *Andersson* i Stockholm väckt motion nr 51 hade hemställts, att riksdagen måtte bevilja förmannen vid Bodens fästnings- och kasernbyggnader *Johan Viktor Åkerlund* en årlig pension av 980 kronor att utgå från och med månaden näst efter den, då hans anställning vid fortifikationsförvaltningen i Boden upphör.

I punkten 56 av sitt berörda utlåtande nr 24 omförmälde utskottet — under hänvisning beträffande motiveringen för yrkandet till motionen — att av ett vid motionen såsom bilaga fogat, i december 1928 av fortifikationsbefälhavaren i Boden utfärdat intyg framginge, att Åkerlund, som vore född den 11 april 1872 och alltså 57 år gammal, anstälts vid Bodens fästnings- och kasernbyggnader såsom fortifikationsarbetare den 1 juli 1903, att han fortfarande innehade anställning därstädes samt att han alltså den 31 december 1928 räknade en anställningstid av 25 år och 2 månader.

Av ett vid motionen fogat, den 2 januari 1929 dagtecknat läkarintyg framginge vidare, att Åkerlund av intygsgivaren ansåges vara på grund av lungtuberkulos fullständigt oförmögen till arbete.

För egen del yttrade utskottet i ärendet följande:

»Såvitt av handlingarna i ärendet framgår, kvarstår Åkerlund fortfarande i sin anställning vid Bodens fästnings- och kasernbyggnader. Vid sådant förhållande har utskottet icke ansett sig böra förorda, att riksdagen nu skulle taga ställning till frågan om pension åt honom. Visserligen torde, såvitt av handlingarna kan bedömas, skäl få anses föreligga för beredande åt honom av något understöd efter avgång ur tjänsten, men frågan härom torde enligt utskottets mening böra i vanlig ordning göras till föremål för prövning av vederbörande myndigheter, därvid utredning och förslag i pensionsfrågan torde böra förebringas. Tillfyllestgörande sådan utredning har icke av motionären åvägabragts.»

På grund av det anförda avstyrkte utskottet bifall till den väckta motionen och hemställde alltså, att förevarande motion II:51 icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hava båda kamrarna visat punkten åter till utskottet för ny behandling.

Enligt handlingar, som efter återremissen ställts till utskottets förfogande, har Åkerlund — vilken intager förmans ställning vid fästningsbyggnaden i Boden — från och med den 4 januari 1929 på grund av sjukdom, som vid läkarundersökning befunnits göra honom i fortsättningen oförmögen till arbete, åtnjutit sjukavlönning med ett belopp av 4 kronor 18 öre per dag. Sjukavlönningen har i enlighet med bestämmelser i Kungl. Maj:ts brev den 6 november 1925 till en början bestämts att utgå för en tid av två månader, men sedermera har arméförvaltningens fortifikationsdepartement på framställning av fortifikationsbefälhavaren i Boden medgivit, att sjukavlönning finge utbetalas under ytterligare högst fyra månader. Efter utgången, den 4 juli 1929, av denna tid äger Åkerlund icke längre kvarstå i sin anställning. Därest han icke i samband med avgången erhåller understöd av statsmedel, synes han komma att sakna möjlighet till sin och sin familjs försörjning.

*Utskottets
yttrande i
anledning av
återremissen.*

Med hänsyn till sålunda nu utredda omständigheter har utskottet vid förnyad prövning av ärendet funnit sig kunna tillstyrka, att pension beredes Åkerlund utan hinder därav, att frågan om dylik förmån icke varit föremål för prövning av vederbörande myndigheter och Kungl. Maj:t.

Vad angår frågan om storleken av pensionen, har utskottet — i överensstämmelse med av riksdagen under de senaste åren tillämpad praxis beträffande bestämmandet av pensioner åt förmän bland fortifikationsarbetare — funnit sig böra i detta fall tillstyrka ett pensionsbelopp av 924 kronor årligen. Beloppet torde böra beviljas från allmänna indragningsstaten och med hänsyn till förebragta omständigheter utgå från och med dagen näst efter den, då Åkerlund entledigas från sin anställning.

I detta sammanhang anser sig utskottet böra framhålla, att det med hänsyn till föreliggande förhållanden måste anses anmärkningsvärt, att icke fortifikationsbefälhavaren i Boden i anledning av Åkerlunds sjukdom omedelbart hos vederbörande överordnade myndighet gjort framställning om pension åt Åkerlund. Därest så skett, hade pensionsfrågan kunnat efter vederbörlig utredning i vanlig ordning föreläggas innevarande års riksdag genom proposition.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion II:51, må medgiva, att förmannen vid Bodens fästningsbyggnad Johan Viktor Åkerlund må från och med dagen näst efter den, då han entledigas från sin anställ-

ning, under sin återstående livstid från allmänna in-
dragningsstaten uppbära en årlig pension av 924 kronor.

Stockholm den 10 maj 1929.

På bankoutskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *C. E. Svensson, Gustafsson* i Stensholm, *Lindgren, Ström, Johansson* i Friggeråker, *Abrahamsson, Berling* och *Larsson* i Örbyhus;

från andra kammaren: herrar *Winkler, Borggren, Bäcklund, Wikström, Lovén, Carlsson* i Solberga, *Leffler* och *Edberg*.
